

שםו של מקום, והוא נקרא חכמה. ושנינו, הוא מה חכמה - הפל דבר אחד.

שאמיר רבינו יהושע, מה שפנות (ישעה מב) אני ה' הוא שמי, מלמד שהוא ישלו אחד הוא. אמר רבינו יהושע ואביו, הפל נמן, אבל שם הגדל לא נמן ולא השאל לאחרים, שפתות אמי ה', לבדי. מלמד שם זה לא נמן לשום נברא. ואמר רבינו אביה, בא וראה כמה משש הקדוש ברוך הוא על כבוד שמו זיה. פרעה, בזמנ שbattle המקדש היה קיים, כל המקדש קרבן, וזובחו לשם זה הנקרא קרבן זבח מיתה, שנאמר זבח לאלהים יחרם בלתי מיתה זבח לאלהים יחרם בלתי לבדו. מלמד שאrik להזכיר שם המוחדר בלבד.

ועל כן, כדי שלא יטעה אדם, צוה בקרבנות זבח מקדש קרבן זבח מכם (ויקרא א ב) אדם כי יקרב מכם קרבן לה'. (שם ט) כי יקרב מכם קרבן לה', וכי תזבחו זבח תודה לה', וכי תזבחו זבח שלמים לה', (שם ט) ונטש כי יקרב קרבן מנוחה לה'. הפל לה', ולא נאמר לאלהים מה הטעם? אמר רבוי אביהו, שם זה הוא משך, שהפלאים נקראו אלהים, בני אדם נקראו אלהים, והדיינים נקראו אלהים, ואין אלו יודעים למי מהם זבח, לך צרייך להזכיר שם המוחדר לבדו.

אמר רבוי חייא, בא וראה, מי שמקל את השם, שכתוב ויקרא כד) איש איש כי יקל אל ה' ונשא חטא. שהרין אם קל השם הזה סתם, אין חיב מיתה ואין מנידים אותו, שיכול לטעת לאחד מן הדיינים או לגמול הדבר הוא אמר. אמר רבוי אביהו, מיתה אין מחיבים אותו, משווים לאו של התורה, שפתות (שמות כט) אלהים לא

נקרא חכמה. ותניין, הוא מה חכמה הפל דבר אחד.

האמיר רבוי יהושע, Mai דכתיב, ישעה מב ח) אני ה' הוא שמי. מלמד שהוא ושםו אחד הוא. אמר רבוי אביהו, הפל נמן, אבל שם הגדל לא נמן, ולא אוזיף לאחרון, דכתיב אני ה'. לבדי. מלמד דשם זה לא נתן לשום נברא. ואמר רבוי אביהו, בא וראה כמה משש הקדוש ברוך הוא על כבוד שם זיה. יתרה, תדע לך בזמנ שbattle המקדש היה קיים, כל המקדש קרבן, וזובחו לשם זה הנקרא אלהים, חייב קרבן, זבח לאלהים יחרם בלתי לה' מיתה, שנאמר זבח לאלהים יחרם בלתי לה' לבדו. מלמד שאrik להזכיר שם המוחדר בלבד.

יעל בן כדי שלא יטעה אדם, צוה בקרבנות זבח מקדש קרבן זבח מכם קרבן לה'. (שם כב ט) וכי תזבחו זבח תודה לה'. (שם יט) וכי תזבחו זבח שלמים לה'. (שם ב א) ונפש כי תקריב קרבן מנוחה לה'. הפל לה', ולא נאמר תקריב קרבן מנוחה לה' לאלהים.

מאי טעם. אמר רבוי אביהו, שם זה הוא מושך, שהפלאים נקראו אלהים. בני אדם נקראו אלהים, הדיינים נקראו אלהים, ואין אלו יודעים למי מהם זבח, לך צרייך להזכיר שם המוחדר לבדו.

אמר רבוי חייא, פא חייא, מאן דמקל את השם, דכתיב (ויקרא כד ט) איש איש כי יקל אל ה' ונשא חטא, דהא אם קל השם זה אלהי ונשא חטא, דייל סתם, אין חיב מיתה, ואין מנידים אותו, דייל הסתם, אין חיב מיתה, ואין מנידים אותו, דייל הדיינה, או לגמול הדבר קאמר. לטעתו לך מן הדיינה, או לגמול הדבר קאמר. אמר רבוי אביהו, מיתה אין מחיבין אותו, אבל נידי מחיבין אותו, משווים לאו דיורייתא, דכתיב (שמות כט) אלהים לא תקלל